

NYT om kernekraft, energi og klima.

12101

Holland bygger ny forskningsreaktor.

Kerneforsknings- og rådgivningsgruppen i Holland, NRG, har anmodet ministeriet for bolig, planlægning og miljø om retningslinjer for miljøvurdering af en Pallas forskningsreaktor. NRG udtaler, at kernepunkter i konstruktionen af den nye reaktor er sikkerhed, pålidelighed, fleksibilitet og effektivitet.

Med den nye reaktor vil Holland sikre kontinuiteten i landets kerneforskning, forøge sikkerheden af forsyning med radioisotoper til nuklearmedicin og udvide landets stærke position på disse områder. NRG er Europas største producent af radiofarmaka. To lokaliteter konkurrerer om placeringen af den nye reaktor, som vil kunne være i drift i 2016.

Den hollandske regering meddelte i oktober, at den støtter tanken om en ny forskningsreaktor. Desuden har tre ministre fra områderne videnskab, teknologi, planlægning, uddannelse, miljø og økonomi meddelt parlamentet, at de er positive over for opførelsen af reaktoren.

NRG er et firma, som på vegne af EU's Fælles Forskningscenter, JRC, kører høj-flux reaktoren i Petten. Den er fra 1961 og har driftstilladelse til 2015. Den leverer 30 – 40 % af verdens radioisotoper til medicinsk brug. Der har i de senere år jævnligt været problemer med forsyningen, især af Mo-99, som har en halveringstid på 66 timer. Det henfalder til Tc-99, som anvendes ved mange forskellige undersøgelser. Greenpeace mener, at radioisotoper til medicinsk brug sagtens kan produceres med acceleratore. Hertil svarer en person fra NRG, at det ikke vil være muligt at opnå de mængder og den kvalitet, som opnås i reaktorer.

BLA, wnn, RNW

Højflux-reaktoren i Petten. Næsten alle verdens reaktorer til produktion af radioisotoper til medicinsk brug er gamle.

12102

Danmark nedbryder forskningsreaktorer.

Danmark er førende i verden med hensyn til at fjerne viden om atomkraftteknik fra samfundet. Intet land går så grundigt til værks. Der undervises ikke længere i teknikken på noget dansk universitet. Selv i Østrig, hvor den politiske modstand mod atomenergi har fejret store sejre, undervises der i emnet og 2 forskningsreaktorer er stadig i drift.

Fjernelsen af de sidste minder om Danmarks vej ind i atomalderen varetages af firmaet Dansk Dekommissionering, fra hvis webside vi har klippet følgende:

Dekommissionering betyder "at tage ud af drift", og ved nukleare anlæg dækker det over nedbrydningen og rensningen af anlæggene, således at de restriktioner, der har været af hensyn til stråling og radioaktive stoffer, kan ophæves.

Dansk Dekommissionering har fået til opgave at dekommissionere - altså nedbryde - de nukleare anlæg på Risø. Dekommissioneringen er en opgave, der vil strække sig over en periode på op til 20 år (regnet fra 2003), og er desuden en opgave, der aldrig tidligere har været løst i Danmark.

Fra nedbrydningen af DR2, foto dcom.dk

Det overordnede mål med dekommissioneringen er at nå et stadie, hvor den tilbageværende radioaktivitet i bygninger og områder er under grænseværdier fastsat af myndighederne. Dvs. alle de radioaktive dele skal fjernes eller rengøres, og bygninger skal kunne anvendes til andre formål. Mennesker skal frit kunne færdes på området uden specielle sikkerhedshensyn.

bla, www.dcom.dk

PS. REO foreslog i 2007, at reaktorbygningerne benyttes til opbevaring af radioaktivt affald. Se REN ENERGI 110.

12103

Belgien udsætter udfasning af kernekraft.

Levetiden af de belgiske kernekraftværker blev i 2003 ved en regeringsbeslutning begrænset til 40 år. Dette ville medføre, at reaktorerne, der står for 54 % af landets elproduktion, skulle udfases fra 2014 og frem. Nu har den belgiske regering udsat planerne om udfasningen ti år. Hermed følger regeringen anbefalingerne fra en ekspertgruppe, som blev offentliggjort af klima- og energiminister, Paul Magnette.

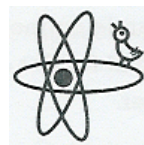
Samtidigt vil landet igangsætte en "streng og proaktiv" plan for forbedring af energieffektiviteten og udviklingen af vedvarende energi for i 2020 at kunne opfylde dets forpligtelser over for EU. Dette vil blive finansieret delvis med mindst €500 million (knap 4 mia. kr) fra kernekraftproducenterne.

En anden del af aftalen indebærer, at GDF-Suez lover at beholde 13.000 jobs i energieffektivitet og genbrug, mens 10.000 skal uddannes efter 2015. Hertil kommer, at en tredjedel af investeringen i forskning og udvikling, hos både GDF-Suez og Electrabel, skal dreje sig om energieffektivitet og CCS (carbon capture and storage).

GDF ejer og driver alle syv kernekraftværker i Belgien og er Europas femtestørste producent af elektricitet. En repræsentant for GDF udtalte, at selskabet har "noteret sig" regeringens meddelelse, og at det bekræfter dets ønske om at afslutte de løbende forhandlinger hurtigst muligt.

Direktøren for World Nuclear Association, John Ritch, var mere direkte: *Efter at være nået til den vise konklusion, at kernekraft er uden sidestykke som kilde for ren energi, implementerer den belgiske regering denne hovedregel med en forbløffende dumhed, ved at tvinge kernekraften til at betale for udvikling af meget mindre effektive ren-energi teknologier.*

JF, wnn

12104

Tænk stort, Indien

Indien kan have en kernekraftkapacitet på 470 GWe i 2050, hvis man tænker stort og planlægger sit program korrekt. Det sagde premierminister Manmohan Singh, ved åbningen af den internationale konference om fredelig anvendelse af atomenergi i New Delhi i september.

Begivenheden markerede 100-årsdagen for fødslen af Homi Bhabha, pioner for Indiens atomprogram. Singh gentog Bhabhas ord ved en konference i 1955: *Til fuld industrialisering af de underudviklede lande, til fortsættelsen af vor civilisation og dens yderligere fremskridt, er atomenergi ikke blot en hjælp, men en absolut nødvendighed.*"

Det var Bhabha, som først foreslog den tre-fasede lukkede kernebrændsels-cyklus, som Indien stadig tilstræber. Den første fase er baseret på tungtvands reaktorer med brug af naturligt uran, som producerer plutonium; anden fase på hurtig-neutron reaktorer med brug af plutonium og dannelse af uran-233 fra thorium; tredje fase indebærer flere tungtvands reaktorer med uran-233 som brændsel.

Reaktortrykbeholder til indisk hurtig foreringsreaktor (forventet. start i 2010)

Singh sagde: *Det enorme energipotential i vort tre-fasede program tillader os at tænke stort... Hvis vi planlægger programmet godt, kan vor tre-fasede strategi føre til en kapacitet på 470 GWe i år 2050. Dette vil drastisk reducere vor afhængighed af fossil energi og vil være et vigtigt bidrag til de globale bestræbelser på at bekæmpe klimaændringerne.*

Da Indien har fremstillet atomvåben, har landet været udelukket fra det internationale marked for nukleare materialer. Efter et initiativ fra USA har Indien nu fået fuld adgang til gengæld for en aftale med IAEA om kontrol med nukleare materialer. Derfor er landet nu klar til et boom i opførelse af konventionelle tryk- og kogevandsreaktorer fra oversøiske leverandører. Singh sagde: *Vores atomindustri er rede til en større ekspansion, og der vil blive muligheder for den globale atomindustri for at deltage.*

Det sidste bekræftes af de allerede godkendte planer, som omfatter 6 franske EPR anlæg og 8 russiske VVER. Dertil kommer, at et område nu er godkendt til 8 reaktorer af amerikansk og japansk oprindelse. Desuden har landet for nylig annonceret en version af sin egen reaktor tilpasset eksport. SDA, wnn

12105

Start af jordskælvsramt reaktor i Japan.

Endnu en reaktor er repareret og sat i drift efter det jordskælv, der lukkede alle syv reaktorer på Kashiwazaki Kariwa værket for 2 år siden. Tokyo Electric Power Co (Tepco) genstartede reaktor syv den 26 august 2009, efter at have fået de nødvendige tilladelser. Reaktoren kører med lav kraft, medens der udføres funktionstest af alle dens systemer. Test-programmet omfatter også en hurtig nedlukning.

Når testprogrammet er færdig, er de to ABWR reaktorer i drift, mens Tepco fortsætter arbejdet på de andre fem reaktorer på det enorme elværk. Da jordskælvet fandt sted, var tre af reaktorerne i drift og én under opstart. De lukkede alle ned automatisk og forblev i sikker tilstand under det 6,8 Richter kraftige jordskælv. Mange mindre skader krævede omfattende kontroller og mange reparationer. Noget let radioaktivt kølevand skulpede over fra beholdere, mange tønder med lavradioaktivt affald blev væltet og en ekstern transformator brød i brand. PM, wnn

12106

Nyt fra det nukleare brændselskredsløb.

a) Frankrig returnerer metallisk affald fra oparbejdning.

Brændsel på et atomkraftværk består af brændselselementer, som er bundtet af brændselsstave. Disse er tynde rør af en zirkoniumlegering, som indeholder brændslet i form af urandioxid. Når et brændselselement har været ca. 4 år i reaktoren tages det ud og anbringes i et vandfyldt bassin i nogle år. Herefter kan det sendes til oparbejdning i La Hague i Frankrig eller i Sellafield i England. Ved oparbejdningen bliver brændselsstavene skåret i 35 mm lange stykker og opløst i salpetersyre således at uran, plutonium og spaltningsprodukter kan adskilles. Metalstykkerne fjernes fra syren, renses, pakkes og komprimeres i metalcylindre sammen med andet affald.

Efter international aftale skal et land tage sig af sit eget radioaktive affald. Derfor returneres affaldet efter oparbejdning til oprindelseslandet. Komprimeret metalaffald af den omtalte type er nu sendt med jernbane tilbage fra La Hague til Schweiz og Holland. I Schweiz køres det til midlertidig oplagring i Zwilag nær det nukleare forskningscenter i Würenlingen. Affaldet stammer fra kernebrændsel, der blev brugt i atomkraftværket Gösgen. Tidligere i år foregik en lignende transport til Holland, hvor det stammede fra atomkraftværket i Borssele.

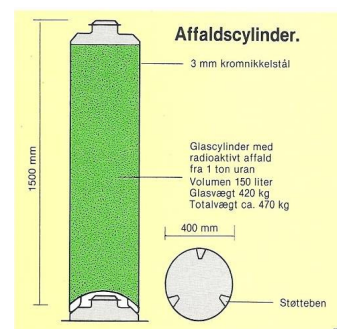
b) Glassificeret højaktivt affald fra England returneres.

I England tager Nuclear Decommissioning Authority (NDA) sig af nedbrydningen af udtjente reaktorer og behandlingen af radioaktivt affald (se 12009). Nu har NDA meddelt, at returnering af glassificeret højaktivt affald til oprindelseslandene kan begynde i 2010. Programmet har fået navnet "Vitrified Residue Returns" (VRR) og bygger på kontrakter, der er indgået siden 1976. Programmet bygger på, at de nødvendige autorisationer og tidsplaner kan opnås mellem styrelser, kunder og regeringskontorer både i UK og i udlandet.

Brugt reaktorbrændsel indeholder omkring 97 % potentielt genbrugeligt materiale. Ved oparbejdning separeres dette materiale fra en 3 % rest af højaktivt affald, som bringes på glasform. Det betyder, at affaldet indgår i glas ligesom de stoffer, der giver glas sin farve. Det radioaktive glas indkapsles i rustfrit stål. Et antal glascylindre anbringes i en transportbeholder og sendes med bane, skib eller bil til oprindelseslandet. I juni 2009 rundede Sellafield beholder nr. 5000 med glassificeret højaktivt affald.

NDA's transport-datterselskab, "International Nuclear Services", er ansvarlig for transporten af det højaktive affald til destinationer i Japan, Holland, Tyskland, Schweiz og Italien. Transporten sker i deres specialbyggede transportske. Programmet omfatter hjemsendelse af ca. 1850 affaldsbeholdere over en periode på 10 år. BG, MG, wnn

Tegning fra: Deponeering af højaktivt affald fra danske kernekraftværker, Elkraft+El-sam, 1981

12107

Næste generations kernekraft i USA.

I USA bevilges nu op til 40 mio. \$ (200 mio. kr) til design og planlægning af Næste Generations Kernekraftværker (NGNP). Målet er en avanceret reaktor, der kan levere procesvarme til industrien, f.eks. til produktion af brint. En beslutning om bygning vil blive taget på basis af resultatet af den første fase af studierne. USA's energiministerium (DoE) vil i 2010 bevilge midler til studier af to forskellige reaktorkoncepter. Da NGNP-planen første gang blev offentliggjort i år 2000 håbede man, at en prototype kunne være klar i 2010. Nu er håbet, at det kan nås til 2021.

Reaktortyper under overvejelse til projektet omfatter *Pebble Bed Modular Reaktor (PBMR)*, som blev udviklet i Tyskland men opgivet af politiske årsager, hvorefter Sydafrika overtog projektet, *General Atomic's GT-MHR* og den lignende *Antares* enhed fra Areva.

Ud over anvendelse til elproduktion har kernekraft et potentielt enormt anvendelsesområde indenfor procesvarme til industrien. Med en udgangstemperatur på mindst 750 °C og med en så avanceret sikkerhed, at planer for uheld uden for værket ikke er nødvendige, vil reaktorer af NGNP-type kunne anvendes som varmekilde i en række industrier.

De mulige anvendelser går fra brintproduktion og raffinering af råolie og bi-brændstoffer til afsaltning af havvand, gødningsfremstilling, skiferolieindvinding og kraftvarme. Energiministeriet fremhæver, at *NGNP vil udvide anvendelsesområdet for kernekraft til industri- og transportsektoren og reducere fossilt brændselsforbrug og forurening.*

Energiminister Steven Chu udtalte, at *støtte til nye udviklinger inden for kernekraftteknologi er kritisk for at kunne imødekomme vores energi-, klima- og sikkerhedsmål for de kommende år. Næste Generations Kernekraftværker (NGNP) indeholder nøglen til sikker, omkostningseffektiv og emissionsfri energiforsyning til de vigtigste amerikanske virksomheder, der er nogle af de største energiforbrugere i landet*, sagde Chu. Energiministeriet oplyser, at 40 % af USA's udslip af drivhusgasser kommer fra industriel masseproduktion.

Ved at integrere en række industriprocesser vil denne næste-generations-teknologi fortrænge import af brændstoffer, mindske forureningen og skabe titusinder af kvalitetsjob i industrierne over hele Amerika, sluttede Chu. FP, wnn

12108

Meningsmålinger i USA og Sverige.

Befolkningens opbakning til kernekraft i USA er fortsat høj. Det viser en nylig gennemført meningsmåling. Mere end 80 % af de adspurgte mente, at alle energikilder med lav CO₂-udledning bør udnyttes for at modvirke klimaændringer.

USA's 104 eksisterende kernekraftreaktorer producerede 809 TWh (809 mia. kWh) i 2008, næsten 20 % af den totale elektricitetsproduktion.

Samtidig viser en rundspørge i Sverige en lille tilbagegang i tilslutningen til kernekraft. En undersøgelse i september af *Novus Opinion for Analysgruppen vid Kärnkraftsäkerhet och Utbildning AB (KSU)* viste, at 74 % af de 1000 spurgte var tilhængere af fortsat udnyttelse af kernekraft i Sverige, en nedgang fra 78 % fra en tilsvarende undersøgelse i maj. HEB, wnn

12109

Problemer med EPR.

Atomkontrolmyndighederne i England, Frankrig og Finland kom i begyndelsen af november med en fælles udtalelse om Areva's reaktor, EPR, som er under opførelse i Finland, Frankrig og Kina. Myndighederne siger, at *EPR's design ikke lever op til princippet om uafhængighed, idet der er en høj grad af kompleks sammenhæng mellem kontrol- og sikkerhedssystemer.*

Der er mange parametre, som kontrolleres løbende under driften af et atomkraftværk. Denne rutinemæssige kontrol overvåges af et sikkerhedssystem. Et andet system kontrollerer reaktoren i unormale situationer. Dette kontrolsystem overvåges af sikkerhedssystemet. Men hvis de hænger sammen - blot ét sted har en fælles "ledning" - så kan de begge svigte af samme grund, nemlig hvis denne ledning svigter. Det må ikke ske - og her mener de omtalte myndigheder altså, at Areva's EPR lader noget tilbage at ønske.

Derfor må Areva nu i gang med at ændre systemerne, indtil myndighederne i de tre lande er tilfredse. Det kan blive lidt kompliceret i Finland og Frankrig, hvor reaktorerne er langt fremme i opførelsen. I England og USA kan myndighederne stadig nå at godkende et opda-

teret system inden den første beton hældes ud.

Formentlig kan der blive tale om at installere et analogt kontrolsystem som back-up til det aktuelle digitale system. Det vil være en god idé, idet de to systemer så af "natur" er helt forskellige. England arbejder på en godkendelsesprocedure, der gælder for flere reaktorer (Generic Design Acceptance). Formålet er at undgå langstrakte godkendelsesprocedurer for hver enkelt reaktor. Areva vil nok gøre sit yderste for at opnå en sådan godkendelse.

De to EPR, der er under opførelse i Kina, er ikke nået ret langt, så her kan ændringer stadig nås at blive implementeret uden forsinkelse.

REN ENERGI kan ikke tilbageholde en kommentar: det omtalte problem er af den art, som opstår, når man holder en pause på et par årtier med at bygge reaktorer. Hvis man i ro og mag havde udviklet de eksisterende reaktorer, som kører godt, så ville man fra mange synsvinkler have været i en bedre situation. BLA, wnn

12110

Atomkraft og CO₂.

Et atomkraftværk under drift udsender ikke CO₂. Men forud for driften sker der en hel del: uranbrydning og fremstilling af U₃O₈ (*yellow cake*). Dernæst berigning og fabrikation af brændsel. Og efter brug oparbejdning af brugt brændsel, deponering af radioaktivt affald og nedrivning af kraftværket. Undervejs i alle disse processer bruges energi, ofte i form af fossilt brændsel. Derfor siger man, at atomkraften har et CO₂ fodaftryk. Det samme gælder vindkraft og vandkraft, som heller ikke udleder CO₂ under drift.

Men hvor meget CO₂ udledes pr. produceret kWh? Dette har været studeret af mange, og nu har en person været så venlig at gå alle disse arbejder igennem og vurdere dem under en fælles synsvinkel. Resultatet kan læses i en artikel af Sovacool i *Energy Policy 36(2008)*.

Der fandtes 103 studier om emnet. De fleste blev kasseret ud fra en række kriterier: i) mere end 10 år gamle; ii) ikke offentligt tilgængelige eller koster penge; iii) anvendelse af ikke offentliggjorte data eller utilfredsstillende redegørelse for metoden. Kun 19 studier blev tilbage efter denne eksklusion. Så de må jo være helt i top, hvad kvalitet angår!?

Resultatet i disse 19 studier af atomkraftens "carbon footprint" strækker sig fra 1,4 g CO₂/kWh til 288 g CO₂/kWh. Forfatteren beregner middelværdien til at være 66 g CO₂/kWh.

Er det så det videnskabeligt korrekte resultat, som vi kan bruge i fremtiden ved sammenligning med andre energikilder? Det er næppe tilfældet!

For det første er det bemærkelsesværdigt, at de 40 studier, der er udelukket grundet alder, alle har et ret lavt resultat med en overgrænse på 69 g CO₂/kWh. For det andet bruger et af de studier, der slipper gennem nåleøjet, mindst én tvivlsom forudsætning, nemlig en reaktorlevetid på 35 år. På et tidspunkt, hvor godt halvdelen af USA's 104 reaktorer har fået forlænget driftstilladelse til 60 år, må dette siges at være ude af trit med virkeligheden. Det pågældende studie finder resultater i intervallet 84 - 122 g CO₂/kWh og er altså med til at trække middelværdien op. Studiet kommer fra *Oxford Research Group, ORG*, der præsenterer sig som en uafhængig NGO-institution. Dens hjemmeside afslører dog en hældning mod det grønne: En publikation om atomenergi har forord af den tyske politiker Jürgen Trittin, der er fanatisk modstander af atomkraft!

Artiklen i Energy Policy virker særdeles sober, indtil man kommer til sidste tabel med data for andre energikilder. Her viser de varierende energikilder (VE) sig at have meget små CO₂-fodaftryk, typisk under 20 g CO₂/kWh. Disse resultater er hentet fra en artikel af Martin Prehnt i *Renewable Energy*. Det må være en fantastisk god artikel, da den ikke har behov for at blive sammenlignet med andre undersøgelser af emnet.

En søgning viser hurtigt, at hr. Prehnt er præget af den fremherskende politiske korrekthed.

Artiklen i Energy Policy er manipulation på meget højt niveau. Vi vil sikkert høre mere til den.
BLA

12111

Without hot air.

Overingeniør Søren Mehlsen, Kolding, er død 83 år gammel.

Da Elsam omkring 1970 ønskede at ruste sig fagligt til atomalderen, hentede selskabet Søren Mehlsen fra Risø. SM havde i midten af 1950'erne studeret forskellige steder i USA og blev ansat ved Risø fra juni 1957. Her blev han leder af reaktorafdelingen og beskæftigede sig især med DR3.

Ved Elsam blev en af Mehlsens store opgaver ledelsen af elværkernes undersøgelse af muligheden for deponering af højradioaktivt affald i Danmark. Det lå i luften, at når denne undersøgelse var afsluttet, så ville regeringen give grønt lys for atomkraft i Danmark.

I maj 1984 redegjorde miljøminister Chr. Christensen på vegne af regeringen Poul Schlüter for det udførte arbejde. Han tilsluttede sig rapporternes konklusioner og fandt, at der på indeværende tidspunkt ikke var behov for flere generelle undersøgelser af sikkerheden ved drift af kernekraftværker eller deponeringsmulighederne for højaktivt affald.

Han fortsatte:

"På denne baggrund finder jeg, at man nu kan gå videre og give plads for overvejelser om, hvorvidt atomkraft - således som denne og tidligere regeringer har ment - fortsat skal indgå i den flerstrengede energiforsyning..."

Mindre end et år efter kørte politikerne højt og flot hen over alle undersøgelser og aftaler og fjernede atomkraften fra energiplanlægningen.

Søren Mehlsen var fagligt højt kompetent, men gjorde ikke meget væsen af sig. Han fulgte til sin død med i debatten. For ikke længe siden anbefalede han mig et værk, hvis titel og indhold er karakteristisk for ham: *"Sustainable energy without the hot air"*. Den anbefales på det varmeste.

Mehlsen var i mange år REO's revisor. Vi ærer hans minde ved at linke til omtalte værk.

<http://www.withouthotair.com/>

BLA

Forkortelser

BLA	Bertel Lohmann Andersen
BG	Bernard Gilland
MG	Morten Grenness
FP	Fritz Primdal
HEB	Hans Erik Busk
SDA	Søren Dahl Andersen
PM	Per Mygind
JF	Jacques Florisson
wnn	World Nuclear News
RNW	Radio Netherlands World

LANDSMØDE OG GENERALFORSAMLING 2010

REO's landsmøde 2010 finder sted lørdag den 20. marts 2010 på First Hotel Grand i Odense. Det endelige program vil blive offentliggjort i REN ENERGI 122, som udkommer senest den 7. marts. **Reserver allerede nu datoen for landsmødet.**

Generalforsamlingens dagsorden fremgår af vedtægterne.

Valg til bestyrelsen: Bestyrelsen foreslår genvalg af Henrik Fog, Bernard Gilland, Morten Grenness og Peter Schoubye. Der foreslås nyvalg af Ib Yde. Som suppleant foreslås genvalg af Poul Hansen. Som revisorer foreslås genvalg af Jørgen Holm og nyvalg af Vagn Henriksen. Gunnar Lund-Jensen foreslås som revisorsuppleant.

ISSN 0108-9439

REN ENERGI. Nyt om kernekraft, energi og miljø, udgives af landsforeningen REEL ENERGI OPLYSNING (REO) og udkommer med 4 numre årligt. Ansvarshavende redaktør Bertel Lohmann Andersen og Per Brøns.

Formålet er gennem redelig nyhedsformidling at bidrage til en objektiv opfattelse af kernekraftens rolle i fremtidens energiforsyning.

REO er en landsforening, der blev grundlagt i november 1976 med det formål at arbejde for en bred folkelig forståelse for det fornuftige i at indføre atomkraft i Danmark. Medlemskab koster 175 kr pr år. Rabatten for studerende og pensionister er afskaffet ved beslutning på generalforsamlingen 2009.

Et firmamedlemskab kan fås for 750 kr. Medlemmer modtager bladet. Abonnement på bladet REN ENERGI koster 95 kr pr. år.

Besøg REO's hjemmeside: www.reo.dk.

REO kan kontaktes således:

e-mail: reelenergioplysning@mail.dk.

Telefon: 2125 5420.

Postadresse:

REEL ENERGI OPLYSNING
c/o Bertel Lohmann Andersen
Kulsvierparken 71
2800 Lyngby

Indbetalinger kan ske på
Giro: 300-0753, type 01.
c/o Henrik Fog
Travervænget 18
2920 Charlottenlund

Bankoverførsel
Danske Bank 9570 300-0753

Tryk: Felix Bogtryk